

“मीठे बच्चे- विश्वको राज्य बाहुबलबाट लिन सकिदैन, त्यसको लागि योगबल चाहिन्छ, यो पनि एक नियम हो ।”

प्रश्न:- शिवबाबा स्वयम्ले स्वयम्माथि कुनचाहिँ आश्चर्य मान्नुहुन्छ ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- हेर, कस्तो आश्चर्य छ- मैले तिमीलाई पढाउँछु, यो मैले कसैसँग कहिल्यै पढेको होइन । मेरो कुनै पिता हुनुहुन्न, मेरो कुनै टिचर हुनुहुन्न, गुरु हुनुहुन्न । म सृष्टि चक्रमा पुनर्जन्म लिन्न, फेरि पनि तिमीलाई सबै जन्महरूको कहानी सुनाउँछु । स्वयम् ८४ को चक्रमा आउँदिनँ तर चक्रको ज्ञान बिल्कुल एक्युरेट दिन्छु ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाउनुहुन्छ अर्थात् तिमी यस ८४ को चक्रलाई जान्दछौ । पहिले जान्दैनथ्यौ । अहिले बाबाद्वारा तिमीले जानेका छौ । ८४ जन्मको चक्रमा तिमी अवश्य आउँछौ । तिमी बच्चाहरूलाई ८४ को चक्रको ज्ञान दिन्छु । म स्वदर्शन चक्रधारी हुँ तर यथार्थमा ८४ जन्मको चक्रमा आउँदिनँ । यसबाट बुझ्नुपर्छ शिवबाबामा सारा ज्ञान छ । तिमी जान्दछौ- हामी ब्राह्मण अहिले स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ । फेरि उहाँमा अनुभव कहाँबाट आयो ? हामीलाई त अनुभव प्राप्त हुन्छ । बाबाले कहाँबाट अनुभव ल्याउनुहुन्छ जुन तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ । यथार्थमा अनुभव हुनुपर्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई ज्ञानको सागर भन्छन् तर म त ८४ को चक्रमा आउँदिन । फेरि ममा यो ज्ञान कहाँबाट आयो ? टिचरले पढाउँछ भने अवश्य आफूले पढेको हुन्छ नि । शिवबाबाले कसरी पढ्नुभयो ? उहाँलाई कसरी ८४ को चक्रको बारेमा थाहा भयो जबकि स्वयम् ८४ को जन्ममा आउनुहुन्न । बाबा बीजरूप भएकोले जान्नुहुन्छ । स्वयम् ८४ को चक्रमा आउनुहुन्न । तर तिमीलाई सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ, यो पनि कति आश्चर्य छ । यस्तो पनि होइन, बाबाले कुनै शास्त्र आदि पढ्नुभएको हो । भनिन्छ- ड्रामा अनुसार उहाँमा यो ज्ञान भरिएको छ जुन तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ । त्यसैले अद्भुत टिचर हुनुभयो नि । आश्चर्यको कुरा हो नि । त्यसैले उहाँका ठूला-ठूला नाम राखेका छन् । ईश्वर, प्रभु, अन्तर्यामी आदि-आदि । तिमी आश्चर्य मान्छौ, ईश्वरमा कसरी सारा ज्ञान भरिएको छ । उहाँमा आयो कहाँबाट जुन तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ ? उहाँको त कुनै पिता पनि छैन, जसबाट जन्म लिएको होस् वा सम्झेको होस् । तिमी सबै भाइ-भाइ हो । उहाँ एक कसरी तिम्रो पिता हुनुहुन्छ, बीजरूप हुनुहुन्छ । कति ज्ञान बसेर बच्चाहरूलाई सुनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- ८४ जन्म मैले लिन्न, तिमी लिन्छौ । त्यसैले अवश्य प्रश्न उठ्नेछ नि- बाबा हजुरलाई कसरी थाहा भयो ? बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अनादि ड्रामा अनुसार ममा पहिलेदेखि नै यो ज्ञान छ, जुन तिमीलाई पढाउँछु । यसैले नै मलाई उँचभन्दा उँच भगवान् भनिन्छ । स्वयम् चक्रमा आउनुहुन्न तर उहाँमा सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान छ । त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ । उहाँलाई ८४ चक्रको ज्ञान कहाँबाट मिल्यो ? तिमीलाई त बाबाबाट मिल्यो । बाबामा पहिले देखि (ओरिजिनी) नै ज्ञान छ । उहाँलाई भनिन्छ नै नलेजफुल । कसैसँग पढेको पनि हुनुहुन्न । तैपनि उहाँलाई पहिलेदेखि नै नलेज छ । यसैले ज्ञानका सागर भनिन्छ । यो आश्चर्य छ नि, त्यसैले यो उँचभन्दा उँच पढाइ भनेर गायन गरिएको छ । बच्चाहरूलाई आश्चर्य लाग्छ बाबाप्रति । उहाँलाई किन ज्ञानका सागर भनिन्छ- एक त यो बुझ्नुपर्ने कुरा छ, अर्को फेरि के कुरा छ ? यो चित्र तिमीले देखाएमा कसैले सोध्न सक्छ- ब्रह्मामा पनि आफ्नो आत्मा होला र यी जुन नारायण बन्छन् उनमा पनि आफ्नो आत्मा होला । दुई आत्माहरू छन् नि । एक ब्रह्माको, एक नारायणको । तर विचार गर्नु भन्ने यी कुनै दुई आत्मा होइनन् । आत्मा एउटै हो । देवताको एक नमुना देखाइन्छ । यी ब्रह्मा नै विष्णु अर्थात् नारायण बन्छन्, यसलाई गोपनीय कुरा भनिन्छ । बाबाले धेरै गहन ज्ञान सुनाउनुहुन्छ जुन बाबा बाहेक अरू कसैले पढाउन सक्दैन । त्यसैले ब्रह्मा र विष्णुको कुनै दुई आत्मा छैनन् । त्यसरी नै सरस्वती र लक्ष्मी- यी दुइटैको पनि दुई आत्मा छन् वा एक ? आत्मा एउटै हो, शरीर दुइवटा छन् । यी सरस्वती नै फेरि लक्ष्मी बन्छिन्, त्यसैले आत्मा एउटै गनिन्छ । ८४ जन्म एउटै आत्माले लिन्छ । यो बडो बुझ्नुपर्ने कुरा छ । ब्राह्मण नै देवता, देवता नै क्षत्रिय बन्छन् । आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छ । आत्मा एउटै हो, यो एउटा नमुना देखाइन्छ- कसरी ब्राह्मण नै देवता बन्छन् । ‘हम सो’ को अर्थ कति राम्रो छ । यिनलाई अति गोपनीय कुरा भनिन्छ । यसमा पनि पहिले-पहिले त यो समझ चाहिन्छ- हामी एकै पिताका सन्तान हौं । सबै आत्माहरू वास्तवमा परमधाममा रहनेवाला हुन् । यहाँ पार्ट खेल (बजाउन) आएका छन् । यो खेल हो । बाबाले तिमीलाई यस खेलको समाचार बसेर सुनाउनुहुन्छ । बाबाले त पहिलेदेखि नै जान्नुहुन्छ नै । उहाँलाई कसैले सिकाएको होइन । यस ८४ को चक्रलाई उहाँले नै जान्नुहुन्छ, जुन यस समयमा तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ । फेरि तिमी

भुल्छौ । फेरि उहाँको शास्त्र कसरी बन्न सक्छ ? बाबाले त कुनै शास्त्र पढ्नुभएको छैन । फेरि कसरी आएर नयाँ-नयाँ कुरा सुनाउनुहुन्छ, आधाकल्प हुन्छ भक्तिमार्ग । यो कुरा पनि शास्त्रमा छैन । यी शास्त्रहरू पनि ड्रामा अनुसार भक्तिमार्गमा बनेका हुन् । तिम्रो बुद्धिमा शुरुदेखि अन्तसम्म यस ड्रामाको कति ठूलो ज्ञान छ । उहाँलाई अवश्य मनुष्य तनको आधार लिनुपर्छ । शिवबाबाले यस ब्रह्मा तनमा बसेर यस सृष्टि चक्रको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । मनुष्यहरूले त गफ लगाएर सृष्टिको आयु नै कति लामो गरिदिएका छन् । नयाँ दुनियाँ नै फेरि पुरानो बन्छ । नयाँ दुनियाँलाई स्वर्ग भनिन्छ, पुरानोलाई भनिन्छ नर्क । दुनियाँ त एउटै हो । नयाँ दुनियाँमा रहन्छन् देवी-देवता । वहाँ अपार सुख हुन्छ । सारा सृष्टि नै नयाँ हुन्छ । अहिले यसलाई पुरानो भनिन्छ । नाम नै छ कलियुगी दुनियाँ (आइरन एजेड वर्ल्ड) । जसरी पुरानो दिल्ली र नयाँ दिल्ली भनिन्छ । अब बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, नयाँ दुनियाँमा हुनेछ नयाँ दिल्ली । यहाँ त पुरानो दुनियाँमा नै भनिदिन्छन् नयाँ दिल्ली । यसलाई नयाँ कसरी भन्न सकिन्छ ! बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— नयाँ दुनियाँमा नयाँ दिल्ली हुनेछ । त्यसमा यी लक्ष्मी-नारायणले राज्य गर्नेछन् । त्यसलाई सत्ययुग भनिनेछ । तिमी यस सारा भारतवर्षमा राज्य गर्नेछौ । तिम्रो गद्दी जमुनाको किनारमा हुनेछ । पछि रावण राज्यको गद्दी पनि यहाँ नै छ । रामराज्यको गद्दी पनि यहाँ नै हुनेछ । नाम देहली हुने छैन । त्यसलाई परिस्तान भनिन्छ । फेरि जो जस्तो राजा हुन्छ उसले आफ्नो गद्दीको उस्तै नाम राख्छ । यस समयमा तिमीहरू सबै पुरानो दुनियाँमा छौ । नयाँ दुनियाँमा जानको लागि तिमी पढिरहेका छौ । फेरि मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ । पढाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ ।

तिमी जान्दछौ— उँचभन्दा उँच बाबाले तल आएर राजयोग सिकाउनुभएको छ । अहिले तिमी संगममा छौ जब कलियुगी पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ । बाबाले यसको हिसाब पनि बताउनुभएको छ, म आउँछु ब्रह्मा तनमा । मनुष्यहरूलाई त ब्रह्मा कुनचाहिँ भन्ने कुरा थाहा छैन । सुनेका छन् प्रजापिता ब्रह्मा । तिमी ब्रह्माका प्रजा हौ नि, त्यसैले आफूलाई बी.के. कहलाउँछौ । वास्तवमा शिवबाबाका बच्चा शिववंशी हौ, जब निराकार आत्मा हौ फेरि साकारमा प्रजापिता ब्रह्माका बच्चा भाइ-बहिनी हौ, अरू कुनै पनि सम्बन्ध छैन । यस समयमा तिमी त्यस कलियुगी सम्बन्धलाई भुल्छौ किनकि तिनीहरूमा बन्धन छ । तिमी नयाँ दुनियाँमा जान्छौ । ब्राह्मणहरूको चोटी (शिखा) हुन्छ । चोटी ब्राह्मणहरूको निशानी हो । तिमी ब्राह्मणहरूको यो कुल हो । उनीहरू हुन् कलियुगी ब्राह्मण । ब्राह्मण अक्सर गरेर पण्डा हुन्छन् । एकथरी ब्राह्मणले धामा खान्छन्, अर्कोले गीता सुनाउँछन् । अहिले तिमी ब्राह्मणले यो गीता सुनाउँछौ, उनीहरू पनि गीता सुनाउँछन्, तिमी पनि गीता सुनाउँछौ । फरक हेर कति छ ! तिमी भन्छौ— कृष्णलाई भगवान् भन्न सकिदैन । कृष्णलाई त देवता भनिन्छ । उनमा दैवी गुण छ । उनलाई त यी आँखाले देख्न सकिन्छ । शिवको मन्दिरमा देख्छौ, शिवको आफ्नो शरीर छैन । उहाँ हुनुहुन्छ परम आत्मा अर्थात् परमात्मा । ईश्वर, प्रभु, भगवान् आदि अक्षरको कुनै अर्थ निक्लिदैन । परमात्मा नै सुप्रीम (सर्वोच्च) आत्मा हुनुहुन्छ । तिमी नन सुप्रीम हौ अर्थात् सर्वोच्च होइनौ । तिम्रो आत्मा र उहाँको आत्मामा फरक हेर कति छ ! तिमी आत्माहरू अहिले परमात्माबाट सिकिरहेका छौ । उहाँले कसैबाट सिक्नुभएको होइन । उहाँ त पिता हुनुहुन्छ नि । उहाँ परमपिता परमात्मालाई तिमी पिता पनि भन्छौ, टिचर पनि भन्छौ र गुरु पनि भन्छौ । हुनुहुन्छ एकै । अरू कुनै पनि आत्मा पिता, टिचर, गुरु बन्न सक्दैन । एकै परम आत्मा हुनुहुन्छ । उहाँलाई भनिन्छ सुप्रीम । हरेकलाई पहिले पिता चाहिन्छ, फेरि टिचर चाहिन्छ फेरि पछि गएर चाहिन्छ गुरु । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— म नै तिम्रो पिता पनि बन्छु, टिचर बन्छु र फेरि पछि गएर म नै तिम्रो सद्गति दाता सतगुरु पनि बन्छु । सद्गति दिने गुरु हुनुहुन्छ नै एक । अरू गुरु त अनेक छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीहरू सबैलाई सद्गति दिन्छु, तिमीहरू सबै सत्ययुगमा जानेछौ बाँकी सबै जानेछन् शान्तिधाम, जसलाई परमधाम भनिन्छ । सत्ययुगमा आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो । बाँकी कुनै धर्म हुँदैनन् र अरू सबै आत्माहरू मुक्तिधाम जानेछन् । सद्गति भनिन्छ सत्ययुगलाई, पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा फेरि दुर्गतिमा आउँछन् । तिमी नै सद्गतिबाट फेरि दुर्गतिमा आउँछौ । तिमी नै पूरा ८४ जन्म लिन्छौ । जो त्यस समयमा हुन्छन् उनीहरू यथा राजा रानी तथा प्रजा हुनेछन् । नौ लाख त पहिले आउँछन् । ८४ जन्म नौ लाखले लिन्छन् नि फेरि अरू आउँदै रहनेछन्— यो हिसाब गरिन्छ, जुन बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । सबैले ८४ जन्म लिदैनन्, पहिले-पहिले आउनेले नै ८४ जन्म लिन्छन् फेरि कम-कम हुँदै आउँछ । बढीभन्दा बढी हुन्छ ८४, यी कुरालाई अरू कुनै मनुष्यले जान्दैनन् । बाबाले नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । गीतामा भगवानुवाच छ । अहिले तिमीले बुझिसक्यौ— आदि सनातन देवी-देवता धर्म कुनै कृष्णले

रचेका होइनन् । यो त बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ । कृष्णको आत्माले ८४ जन्मको अन्तमा यो ज्ञान सुनेको छ जुन पहिलो नम्बरमा आयो । यी कुरा बुझ्नुपर्ने कुरा हुन् । सधैं पढ्नु छ, तिमी भगवान्का विद्यार्थी हो । भगवानुवाच छ नि । मैले तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु । यो हो पुरानो दुनियाँ, नयाँ दुनियाँ अर्थात् सत्ययुग । अहिले हो कलियुग । बाबा आएर कलियुगी पतितबाट सत्ययुगी पावन देवता बनाउनुहुन्छ । त्यसैले कलियुगी मनुष्यले पुकार्छन्— बाबा, हामीलाई आएर पावन बनाउनुहोस् । कलियुगी पतितबाट सत्ययुगी पावन बनाउनुहोस् । फरक हेर कति छ । कलियुगमा छ अपार दुःख । बच्चा जन्मियो सुख भयो, भोलि मर्न्यो— दुःखी हुनेछ । सारा आयु कति दुःख हुन्छ । यो हो नै दुःखको दुनियाँ । अहिले बाबाले सुखको दुनियाँ स्थापना गरिरहनुभएको छ । तिमीलाई स्वर्गवासी देवता बनाउनुहुन्छ । अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ । उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष वा नारी बन्छौ । तिमी आउँछौ नै यी लक्ष्मी-नारायण बन्नको लागि । विद्यार्थीले शिक्षकसँग योग राख्छ किनकि सम्भन्धन् यिनीद्वारा हामी पढेर फलानो बग्नेछौ । यहाँ तिमी योग लगाउँछौ परमपिता परमात्मा शिवसँग, जसले तिमीलाई देवता बनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— म आफ्नो पितालाई याद गर जसको तिमी शालिग्राम बच्चा हो । आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर, उहाँ नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । बाबाले तिमीलाई सच्चा गीता सुनाउनुहुन्छ तर स्वयम् पढेको हुनुहुन्न । भन्नुहुन्छ— म कसैको बच्चा होइन, कसैबाट पढेको छैन । मेरो कुनै गुरु छैन । म फेरि तिमी बच्चाहरूको पिता, शिक्षक, गुरु हुँ । उहाँलाई भनिन्छ परम आत्मा । यस सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्नुहुन्छ । जबसम्म उहाँले सुनाउनुहुन्न तबसम्म तिमी आदि-मध्य-अन्तलाई बुझ्न सक्दैनौ । यस चक्रलाई जान्नाले तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ । तिमीलाई यी बाबाले पढाउनुहुन्न, यिनमा शिवबाबा प्रवेश गरेर आत्माहरूलाई पढाउनुहुन्छ । यो नयाँ कुरा हो नि । यो हुन्छ नै संगममा । पुरानो दुनियाँ खतम हुनेछ, *किसकी दबी रहे धूलमें किसकी राजा खाए...* । बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— धेरैको कल्याण गर्नको लागि, फेरि देवता बन्नको लागि यो पाठशाला, म्यूजियम खोल, जहाँ धेरै आएर सुखको वर्सा पाउनेछन् । अहिले रावण राज्य हो नि । राम राज्यमा सुख थियो, रावण राज्यमा दुःख छ किनकि सबै विकारी बनेका छन् । त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ । बच्चा त यी लक्ष्मी-नारायणका पनि छन् नि । तर वहाँ हुन्छ योगबल । बाबाले तिमीलाई योगबल सिकाउनुहुन्छ । योगबलबाट तिमी विश्वको मालिक बन्छौ, बाहुबलले कोही विश्वको मालिक बन्न सक्दैन, नियमले भन्दैन । तिमी बच्चाहरू यादको बलले सारा विश्वको बादशाही लिइरहेका छौ । कति उँच पढाइ छ । बाबाले भन्नुहुन्छ— पहिले-पहिले पवित्रताको प्रतिज्ञा गर । पवित्र बन्नाले नै तिमी फेरि पवित्र दुनियाँको मालिक बग्नेछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कलियुगी सम्बन्ध जुन यस समयमा बन्धन छ, त्यसलाई भुलेर स्वयम्लाई संगमयुगी ब्राह्मण सम्भन्नु छ । सच्चा गीता सुन्नु र सुनाउनु छ ।
- २) पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ, त्यसैले आफ्नो सबै कुरा सफल गर्नु छ । धेरैको कल्याण गर्नको लागि, मनुष्यलाई देवता बनाउनको लागि यो पाठशाला वा म्यूजियम खोल्नु छ ।

वरदानः— प्रकृतिद्वारा आउने परिस्थितिमाथि विजय प्राप्त गर्नेवाला पुरुषोत्तम आत्मा भव

ब्राह्मण आत्मा पुरुषोत्तम आत्मा हुन् । प्रकृति पुरुषोत्तम आत्माहरूको दासी हो । पुरुषोत्तम आत्मालाई प्रकृतिले प्रभावित गर्न सक्दैन । त्यसैले चेक गर— प्रकृतिको हलचलले आफूतिर आकर्षित त गर्दैन ? प्रकृतिले साधन र सुविधाको रूपमा प्रभावित त गर्दैन ? योगी वा प्रयोगी आत्माहरूको साधनाको अगाडि साधन स्वतः आउँछ । साधन साधनाको आधार होइन, साधनाले साधनहरूलाई आधार बनाइदिन्छ ।

स्लोगनः— ज्ञानको अर्थ हो अनुभव गर्नु र अरूलाई अनुभवी बनाउनु ।